Pregaria.cat

Entrada

Rentar els plats

Per pregaria.cat el dg., 04/05/2014 - 09:00

Fa dues hores que estàvem a la reunió per coordinar tots els moviment d'entitats de cara a la protesta per la pujada dels preus. El debat ha estat intens, però al final hi ha hagut acord. El proper dilluns entregarem al parlament un escrit amb més de dues mil signatures i una carta anunciant la vaga.

Mentre venia cap a casa pensava que pas a pas ens anem movent en la bona direcció. Costarà molt, no hi ha dubte, però volem canviar aquest món. Pot semblar una frase una mica altisonant, però és així. Ha de caure aquests sistema corrupte que tan sols afavoreix a una minoria i empobreix cada vegada més al poble.

Quan arribo a casa em trobo una nota que la Carme ha penjat en el mirall de l'entrada, com sempre que em vol donar un avís. *Pere, he anat a la reunió de la zona, renta els plats, si us plau. Merci.*

Un plats, coberts i altres estris s'amunteguen a la cuina. N'hi ha d'aquest matí, però la immensa majoria són del sopar d'amics d'ahir, la colla de quan érem estudiants. Total: una muntanya immensa. Bé, m'hi poso, organitzo la preparació cercant les diverses dimensions, la logística, aigua calenta, fregalls, pilots per diverses funcions...etc. i endavant!!

Ja fa molta estona que estic rentant plats i pel meu cap ha anat apareixent una idea que al final ha absorbit del tot el meu pensament. Faig una comparació entre la trobada d'aquest matí amb una projecte realment innovador i creatiu i la tasca d'ara, rentar els plats. *Ara no podem, potser ens manca un rentavaixella.*

Per fi barrejat amb cert mal humor latent s'ha fet la llum. Aquella sentència que fa pocs dies vaig llegir al Facebook i que és de Sant Ignasi: *No poseu límits a allò gran, però concentreu-vos en allò menut*. Grans ideals, canviar el món, una nova societat és possible, una església alegre i referent.... sí, sí .. i també rentar els plats, posar la taula, no passar en vermell, escoltar, riure i fer un favor.... també i segurament en primer lloc.

Estic cansat. La cuina ha quedat com una patena. Aviat arribarà la Carme. En aquests instants de silenci interior penso que Jesús, que ens va salvar i va transformar la vida de milions de persones, va romandre durant 30 anys d'anonimat a Nazaret, dedicant-se a allò menut. No va posar límits a l'infinitament gran i es va concentrar en el allò petit, quotidià, normal, propi de tota condició humana.

Jesús Renau sj.